

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/781/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215543
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6612215543.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35807598, zast.: Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO:36864421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, IČO: 00166073, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu zo dňa 18. 06. 2013 proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 13C/74/2012-53 zo dňa 30. 05. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol. V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Žalobou podanou na tunajší súd dňa 27.09.2012 sa žalobca voči žalovanému domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mala žalobcovi vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Lučenec v exekučných konaniach vedených na Okresnom súde Lučenec pod spisovými značkami 6Er/13/2007, 14Er/601/2006, 22Er/1029/2005, 22Er/454/2004, 22Er/364/2005, 14Er/158/2004, tým, že tento súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote o žiadosti žalobcu o zmenu súdneho exekútora.

Elektronickým podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 20.05.2013 žalobca poukázal na skutočnosť, že už v podanej žalobe označil skutočnosti, pre ktoré má byť vylúčený sudca poverený prejednaním a rozhodnutím veci, keď mu bolo doručené uznesenie krajského súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Lučenec nie sú z prejednávania veci vylúčení, s čím žalobca zásadne nesúhlasí. Má za to, že sú dané objektívne dôvody na vylúčenie všetkých sudcov Okresného súdu Lučenec a rozhodnutie krajského súdu hodnotí žalobca ako nesprávne a zakladajúce zásah do jeho základných práv. Z dôvodu dosiahnutia ochrany svojich práv podal žalobca sťažnosť na Ústavný súd SR, ktorú zároveň priložil k podaniu. Vzhľadom na podanú sťažnosť na Ústavný súd SR podľa čl. 127 Ústavy SR požiadal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu o prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlúčenia sudcu povereného prejednávaním veci. Má za to, že sú dané dôvody na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. a § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., keď ide o konanie, v ktorom sa rozhoduje o otázke, ktorú nie je súd v tomto konaní oprávnený riešiť a zároveň ide o konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať výzvam pre rozhodnutie súdu.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Ustanovenie § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. upravuje prípady, keď je súd obligatórne povinný prerušiť konanie v prípade, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť ani ako otázku predbežnú. Ide predovšetkým o otázky uvedené v ustanovení § 135 ods. 1 O. s. p. K prerušeniu konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. súd fakultatívne pristúpi vtedy, ak prebieha iné konanie alebo ak dal podnet na také konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu a ktorú by si inak mohol predbežne vyriešiť sám (§ 135 ods. 2 O. s. p.).

V danom prípade žalobca návrh na prerušenie konania odôvodnil podaním ústavnej sťažnosti pre porušenie základného práva na súdnu ochranu, keď podľa jeho názoru krajský súd nesprávne rozhodol o nevyklúčení sudcov Okresného súdu Lučenec z prejednávania predmetnej právnej veci, a preto je potrebné vyčakať na rozhodnutie ústavného súdu o tejto sťažnosti. Podanie sťažnosti na ústavný súd však žalobca nijako nepreukázal (napr. dokladom preukazujúcim odoslanie takej sťažnosti, resp. potvrdením o prijatí takej sťažnosti ústavným súdom), keď iba zo samotnej fotokópie sťažnosti nevyplývalo, že také sťažnosť bola skutočne na ústavný súd podaná, pričom je na účastníkovi, ktorý podáva určitý procesný návrh, aby svoje tvrdenia odôvodňujúce podanie takej návrhu aj riadne a hodnoverne preukázal.

V predmetnej veci zaujatosť zákonného sudcu, ktorý vec prejednáva, žalobca namietal už v podanej žalobe. O jeho námietke bolo rozhodnuté Krajským súdom v Banskej Bystrici ako súdom nadriadeným postupom podľa § 16 ods. 1 O. s. p. Vo veciach, ktoré sa pôvodne viedli na tunajšom súde pod sp. zn. 13C/74/2012, 13C/75/2012, 13C/80/2012, 13C/81/2012, 13C/82/2012, 14C/103/2012, zákonný sudca JUDr. Ján Šulaj nebol vylúčený z prejednávania a rozhodovania týchto vecí, keďže nebol zákonným sudcom v predmetných exekučných veciach. Súd bol toho názoru, že keďže si žalobca uplatnil svoje zákonné právo namietat' nestrannosť súdu a o jeho námietke už bolo zákonným postupom rozhodnuté, súd nevidel dôvody pre prerušenie konania, a preto jeho návrh na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

Súd sa nestotožnil ani s názorom žalobcu, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu, keďže v danom prípade ide o otázku procesného charakteru, ktorá nemá priamy dopad na posúdenie nároku žalobcu, t. j. nemá priamy súvis s vyriešením sporu vo veci samej, a teda nejde o prejudiciálnu otázku, od ktorej vyriešenia priamo závisí výsledok sporu. Súd preto v danom prípade, rešpektujúc rozhodnutie krajského súdu ako nadradeného orgánu, má za to, že dôvod na prerušenie konania podľa vyššie uvedených ustanovení zákona nie je daný.

Ustanovenie § 135 O. s. p. ukladá súdu povinnosť rešpektovať okrem iného aj rozhodnutia ústavného súdu, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd, avšak v uvedenej veci nie je ústavným súdom doposiaľ o tejto otázke rozhodnuté, pričom sa nejedná o otázku, ktorú by nebol všeobecný súd v zmysle § 135 ods. 1 O. s. p. oprávnený riešiť. Naopak, súd je povinný sa touto otázkou zaoberať a v súdnej veci bola predmetná otázka aj náležite v zmysle príslušných ustanovení O. s. p. posúdená. V týchto intenciách súd dôvody na prerušenie konania podľa vyššie citovaných ustanovení nevzhliadol, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

Pretože súd v skutočnostiach uvádzaných žalobcom nevidí dôvod na prerušenie tohto konania či už podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. alebo § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., nepovažujúc za takýto dôvod ani sťažnosť žalobcu spojenú s návrhom na odklad vykonateľnosti (a to ani v prípade, ak ju skutočne žalobca podal na ústavný súd), rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia“.

Proti uzneseniu formulárové odvolanie podal žalobca. Vytýkal súdu procesné chyby a žiadal, aby odvolací súd zrušil uznesenie okresného súdu a vec mu vrátil na opätovné prejednanie. V odvolaní žalobca citoval ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ktoré podľa jeho názoru boli porušené a súd pri ich aplikácii pochybil. Vo svojom formulárovom odvolaní uvádzal opätovne tie isté argumenty ako v ďalších odvolaniach proti obdobným rozhodnutiam okresných súdov.

Žalobca sa v odvolaní v skutočnosti ani nezaoberal správnosťou rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorý zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania, ale rozoberal rôzne okolnosti, ktoré sa v priebehu

konania vyskytli, citoval výňatky z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR, oboznamoval stanoviská iných súdov a zároveň považoval súdne konanie súdu prvého stupňa za také, ktoré nespĺňa zásady spravodlivého súdneho konania, ktoré vyžaduje, aby odôvodnenie výroku súdneho konania o otázke neprerušenia konania zodpovedalo požiadavke preukázania skutočností vypovedajúcich o možnosti pokračovať v konaní a to mimo rozumných pochybností.

Vyjadrenie podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a uznesenie okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správne.

Odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za také, ktoré zodpovedá požiadavke odôvodnenia výroku spôsobom, aby zodpovedalo požiadavke preukázania skutočností vypovedajúcich o možnosti pokračovať v konaní a to mimo rozumných pochybností.

Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov § 219 ods. 2 OSP.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.